

"Slaven van Satan (deel 14)"

Alice had nooit helemaal geweten wat ze van hem moest denken. Ze kon hem van geen kant peilen. Hij was grillig en weerde haar soms af.

Sinds haar vroeg tienerjaren had ze jongens op de gereformeerde driejarige hbs van verschillende soorten en maten meegemaakt.

De dombos, zoals Wouter met zijn domme halve maan vormige hoofd, de rond wandelende kolerekasten zoals Lammie Lichtspoor, de half zachte verwijfde eitjes, zoals Kaerel Bruggeman, de uitgesproken zachte mietjes, de professionals die allemaal uitsluitend over zichzelf spraken en de ijdel en zoals haar klasgenoot Rob de Nijs.

Ze wist vanaf het begin al dat Frank in geen enkele categorie paste.

Ze voelde in hem een breekbaarheid en een vrouwelijke gevoeligheid die met die van haar overeenkwam en dat intrigeerde haar ten diepste.

Het gaf haar te denken.

Ze besepte al heel snel dat die zeer gedetailleerde ontwikkelde intimiteit die hij kende zo tiepies vrouwelijk was en zo kenmerkend voor de specifieke band die alleen tussen vrouwen bestaat en anders is dan relaties van mannen met elkaar zelfs als het fijn besnaarde homoseksuelen betrof, dat ze niet helemaal goed wist welke kant ze met hem op moest.

Hij sprak over de schoonheid der dingen als een dichter, over de kleuren in de schepping als een kunstenaar, over de oneindige wiskundige kompleksiteit van het heelal als een wetenschapsman, over de vrouw als kroon op de schepping, over haar borsten als welpjes, druiventrossen, rijp om te plukken.

Niet altijd kon ze hem helemaal volgen! Ze knikte dan alleen maar sprakeloos van bewondering en zei met een hete broek op alles Ja en Amen wat hij aan voer- de in zijn ellenlange betogen.

Zo veel intellectuele bagage had ze van huis uit nou ook weer niet mee gekregen!

Meerder malen zei ze hem dat als hij onder andere omstandigheden was opge groeid hij zonder twijfel een genie zou zijn geweest in tegenstelling tot haar vorige vriend de uilebal Harry Schnetzelaer, die niet alleen altijd de lolligste van de klas probeerde te zijn, maar met de meest eenvoudige sommetjes op de ulo al problemen had en elke klas doubleerde.

Die eikel van een Harry!

In de kerk van verleden zondag vroeg de dominee om een organist en toen meld- de Harry zich aan. Hoe die de psalmen er uit wrong op een amateuristische wijze!

Het kerkvolk had zich het schompes gelachen om die joker!

Hij had zich onsterfelijk belachelijk gemaakt! Huilend trok hij af naar het huis zijns vader, hoofd van een ulo in de Watergraafsmeer.

Zonder het te weten was Frank op het moment van de sexuele eenwording diep aan het

graven op occulte wijze in één van de meest mysterieuze elementen van de menselijke persoonlijkheid, name lijk het diepste wezen van het geslachte lijke. Achter afgesproken was toen al duidelijk hoe de bijzondere sensitieve vrouwelijk elementen uit zijn karakter verantwoordelijk waren voor zijn latere ontwikkeling, maar verklaren deden zij zijn demonie en tegen natuurlijke sexuele lusten totaal niet.

In de eenzame uren die hij op lange zomer avonden tijdens de vakanties in de Zandvoorste duinen door bracht voelde hij op een zeker moment op negenjarige leeftijd de sterke drang om een kuiltje te graven in het zand en zijn maag delijke jongenspiemel daar in te stoppen en te urine ren en daarna lang in deze houding te blijven liggen. Hij ervoer het als een heel bijzondere mystieke sexuele eenwording met Gaia, de godin van de aarde. Later zou hij zeggen dat hij al op heel jonge leeftijd de aarde geneukt had en daar meer plezier aan had beleefd dan aan welke hete kut dan ook.

© februari 2020, fredvanderwal, BasicPublishing.nl